

עמ"י 49455/01/14 - מדינת ישראל נגד עמאר אבו ג'והר, עצאם ברגס, חאלד אבו נאצר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 ינואר 2014

עמ"י 49455-01-14 מדינת ישראל נ' אבו ג'והר ואח'

בפני כב' השופטת שבח יהודית

העוררת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. עמאר אבו ג'והר
2. עצאם ברגס
3. חאלד אבו נאצר

נוכחים:

אין הופעה ב"כ העוררת

ב"כ משיב 1 עו"ד קפלנסקי

ב"כ משיב 2 עו"ד אבו עמר

ב"כ משיב 3 עו"ד סואלחי חאלד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיבים נעצרו משיוחסו להם עבירות שבל"ר, גניבת רכב, נהיגה פרועה תוך סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה ועוד.

ביום 22.1.14 התקיים דיון בפני כב' השופטת מרגולין בבימ"ש קמא ומעצרים של המשיבים הוארך עד ליום 24.1.14, כשבימ"ש קמא מצא לנכון להדגיש כי המצויין במוצג במ/1 הוא הסיבה להארכת המעצר. בהמשך אף התקיים דיון בפני כב' השופט מלמד.

היום הגישה העוררת בקשת מעצר נוספת, אלא שאז החלו העניינים להשתבש.

הדיון החל לאחר שפג תוקפו של המעצר הקודם.

בקשת המעצר הוגשה על טופס ריק, ללא מילוי הפרטים הדרושים כולל תקופת המעצר שנתבקשה.

עמוד 1

המזכר הסודי במ/1, שכאמור היה האדן המרכזי להארכת המעצר ע"י כב' השופטת מרגולין, לא הובא לבימ"ש וממילא לא היה יכול בימ"ש קמא לעקוב באם אכן חלה התפתחות בחקירה ואם הפעולה הנקובה בבמ/1 אכן קויימה.

בשל כל הכשלים הללו, ויש להניח שגם לאחר שנתן דעתו על הנסיבות ועל חומרת העבירה, החליט בימ"ש קמא לשחרר את המשיבים בתנאים שקבע.

על כך קובלת המערערת.

לשיטתה, אין מדובר בכשלים כה חמורים המצדיקים התעלמות מחומרת העבירה, עת חומרת העבירה, כאשר לה חוברת הצהרת התובע - יש בהם לרפא את הפגמים שנפלו בהליך הגשת הבקשה.

אין זו הפעם הראשונה שבימ"ש נתקל בכשלים שליוו את פעולת החקירה או באופן הגשת בקשת המעצר ואין זו תוצאה מחוייבת המציאות כי כל כשל יגרום לדחיית בקשתה של התביעה תוך התעלמות מטובת הציבור.

נפסק לא פעם כי אין להעניש את הציבור בכללותו על כשל כזה או אחר של עובד הציבור.

במקרה כזה, על ביהמ"ש לבצע את האיזונים הדרושים כאשר מצד אחד תיבדק חומרתו של הכשל ומצד שני יבחן הנזק שעלול להגרם לציבור כתוצאה מדחיית בקשת המדינה.

ברור הוא, שככל שהעבירה המיוחסת לחשודים היא חמורה יותר, כן יטה ביהמ"ש ליתן משקל מופחת לכשל הדיוני.

בדקתי איפוא את העבירות המיוחסות למשיבים ואת חומר החקירה, והגם שאין בדעתי להקל ראש במעשים המיוחסים להם, הרי לא מדובר כ"צעקתה".

אין זה המקרה שתושב שנשדד ומכוניתו נלקחה ממנו תוך שימוש בכח ואיומים, אלא שככל הנראה וכך הסקתי מעיון בחומר (הגם שהיום יום שישי, השעה 15:50 והזמן שהיה ברשותי לא היה מרובה), מדובר בהיכרות מוקדמת בין אחד החשודים לבין הבעלים של הרכב.

גם הצהרת התובע הינה לאקונית למדי וקשה להבין באם היו לנגד התובע, החתום על ההצהרה, כל הנתונים הרלבנטיים.

משכך, הגעתי לכלל מסקנה כי באיזון הנדרש, דהיינו, בשים לב לשרשרת הכשלים מחד גיסא ולצורך להקפיד על דיון המעצר שיעשה ככתבו וכלשונו של החוק, ומאידך גיסא לעבירה ולנסיבות, ניתן להותיר את החלטת בימ"ש קמא על מכונה.

טוב עשו הסניגורים כי השאירו לשיקול דעת בימ"ש את הסמכות להחמיר בתנאי השחרור, שכן שיקול זה היה אחד מהגורמים שהיטו את הכף לכיוון התרת החלטת בימ"ש קמא על כנה.

התוצאה היא שהערר נדחה.

תנאי מס' 3 בהחלטת בימ"ש קמא בעמ' 6 ישונה, באופן שחלף הסכום הנקוב בו בסך 4,000 ₪, יבוא הסך של 6,000 ₪.

בהעדר ערבויות, יובאו המשיבים בפני שופט תורן ביום 26.1.14.

לבקשת הסניגורים, מתירה 3 שיחות טלפון לכל משיב.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ד, 24/01/2014 במעמד הנוכחים.

יהודית שבח, שופטת